

**Ez egy isteni szeretetre,
miként Júlia szerelmére is vágyik***

Uram és Teremtőm,
Istenem s megmentőm,
vonzattal ki fölemelsz
sugározó égbe,
angyalok körébe,
ahol dallam, gyöngé nesz,
hárfának zsongása
szívet vidításra
mint patak ömledez,

kardomat leoldva
lépek hatalmodba
hadi munkát elejtvén,
szépen térgyekölve,
könyvet véve ölbe,
imádkozó keresztény,
s bögyös könyvetűkre
homlokomat dűtve,
szemeket is meresztvén.

Mentsél hát éngemet;
jó csöcsös mellyeket,
s könyvet tárván combokat
képzelveg örökké.
Lennék tán törökké?
Gerjedvén hogy háborgat?
Júlia szívének,
Isten egy igének
légyek én csak jó fiad.

* A Balassi-szerepjáték nívódíjas ciklusból.